

Fitxa tècnica

Guió Liu Zhenyun (novel·la: Liu Zhenyun) **Fotografia** Luo Pan **Interpretació** Fan Bingbing, Dong Chengpeng, Fan Wei, Guo Tao, Li Zonghan, Zhang Yi, Liu Hua, Zhang Jiayi, Yu Hewei, Zhao Lixin, Xiaogang Feng **Durada** 128 min **Gènere** Drama, comèdia **Llengües** Mandarí subtitulada en espanyol

Sinopsi

Li Xuelian i el seu marit Qin Yuhe organitzen un fals divorci per obtenir un segon apartament. Però sis mesos més tard, ell es tornarà a casar amb una altra dona. Llavors Li, plena d'ira, presenta una demanda que perdrà, ja que en el seu moment van complir tots els procediments legals. A més, Qin ara l'acusa d'haver estat impura en la seva nit de noces. Deu anys després, Li emprèn un viatge a la capital durant el Congrés Nacional del Poble, amb l'objectiu de completar el seu absurd periple d'una dècada pel fill que no va tenir. (Sensacine)

Crítica

Una dona descasada

Xiaogang juga amb els formats, sempre al servei d'una història tan poderosa que transcendeix el distanciament que encoratgen les seves formes

D'entre les moltes decisions de risc que pren Feng Xiaogang a ***Yo no soy Madame Bovary***, Concha d'Or i premi a la millor actriu al passat festival de Sant Sebastià, la més discutible és la de substituir per a la seva difusió internacional el nom de *Pan Jin Lian* del títol original –i de la novel·la de Liu Zhenyun en què es basa–, pel del personatge flaubertià. Pan Jian Lian era la protagonista d'una novel·la xinesa del segle XVI, el desig adúlter de la qual desembocava en tragèdia. Des de llavors, el seu nom s'ha anat usant en aquest context cultural com a sinònim de dona adúltera i, també, com a lletra escarlata utilitzada per sancionar conductes femenines que una determinada comunitat considera amorals. Només a partir d'una nova versió teatral de la història a finals dels anys 20 es va reivindicar Pan Jin Lian com a agent qüestionador del domini patriarcal. Madame Bovary carrega amb altres matisos que convé posar en quarantena davant d'aquesta pel·lícula perquè no actuïn com a indesitjada interferència d'una mirada occidental.

Després de burlar l'administració amb un fals divorci planejat per obtenir un nou pis, la protagonista és abandonada per la seva parella en una terra de ningú social que la condemna a carregar amb l'estigma de la dona infidel. La seva obcecada batalla amb la burocràcia per recuperar la seva dignitat sosté una incisiva sàtira sobre una kafkiana realitat administrativa que és, alhora, crit feminista i, finalment, commovedor melodrama. Xiaogang juga amb els formats –plànols circulars evocadors de certa pintura tradicional xinesa i bons aliats del fora de camp, preses en 1.0:1 per a les escenes ambientades a Pequín, ample panoràmic per al desbordament final–, propiciant elegants transicions entre ells, sempre al servei d'una història tan poderosa que transcendeix el distanciament que encoratgen les seves formes.

“Yo no soy Madame Bovary”: premis i seleccions principals

Premis Asia Pacific Screen 2016: Premi èxit en direcció

Premis de Cinema Asiàtic 2017: millor pel·lícula, millor actriu (Bingbing Fan) i millor direcció de fotografia, i nominada a millor director (Xiaogang Feng) i millor actor secundari (Chengpeng Dong)

Premis de l'Acadèmia Australiana de Cinema i Televisió Arts (AACTA) 2017: nominada a millor pel·lícula asiàtica

Premis del Gremi de Directors de Cinema de la Xina 2017: millor actriu (Bingbing Fan), millor guió (Zhenyun Liu) i millor pel·lícula, i nominada a millor director i a millor actor

Festival de Cinema Golden Horse 2016: Premi del públic i premi a millor director, i nominada a millor llargmetratge, millor actriu principal (Bingbing Fan), millor guió adaptat i millor pel·lícula original

Premis Golden Rooster 2017: millor director i millor actriu (Bingbing Fan)

Premis de Cinema de Hong Kong 2017: nominada a millor pel·lícula en llengua xinesa de les dues costes

Festival Internacional de Cinema de Sant Sebastià 2016: Concha d'Or a millor pel·lícula i Concha de Plata a millor actriu (Bingbing Fan)

Festival Internacional de Cinema de Toronto 2016: Premi internacional de la crítica (FIPRESCI) en la secció “Presentacions especials”

Feng Xiaogang

Filmografia com a director

2017 *Fang hua*

2016 *Yo no soy Madame Bovary*

2013 *Si ren ding zhi*

2012 *Yi jiu si er*

2010 *Fei cheng wu rao 2*

2010 *Tang shan da di zhen*

2008 *Fei cheng wu rao*

2007 *Ji jie hao*

2006 *Ye yan*

2004 *Tian xia wu ze*

2003 *Shou ji*

2001 *El funeral del jefe*

2000 *Yi sheng tan xi*

1999 *Mei wan mei liao*

1998 *Bu jian bu san*

1997 *Jiafang yifang*

1995 *Yi di ji mao* (sèrie TV)

1994 *Yong shi wo ai*

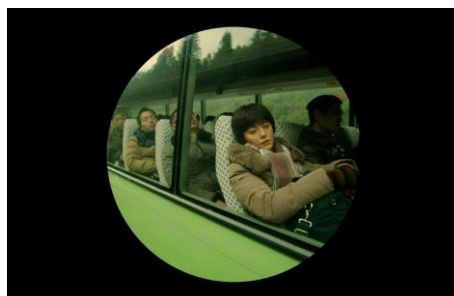
1993 *Beijing ren zai Niu Yue* (sèrie TV)

Biografia

Nascut a Beijing el 1958, Feng Xiaogang es va donar a conèixer al seu país com a director de cinema de masses gràcies a les seves comèdies negres.

Durant la primera dècada del segle XXI, va abordar projectes més ambiciosos i va començar a ser conegut internacionalment amb títols com *A World Without Thieves* (2004), *The Banquet* (2006), *Assembly* (2007), *If You Are The One* (2008) i *AfterShock* (2010). Amb *A Sigh* (2010) va obtenir el Premi a la Millor Pel·lícula al Festival Internacional de Cinema del Caire, i amb *Back to 1942* (2012) en el de Beijing. Així mateix, ha guanyat tres vegades el premi Cent Flors de la Xina, en la categoria de millor director. Amb la seva última pel·lícula, *Yo no soy Madame Bovary* (2016), ha aconseguit la Concha d'Or del Festival de Sant Sebastià.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

